

ἀλεσιὰ ἡ, ἀλεσιὰ Αἰγιν. Ἀπουλ. (Καλημ.) Εὐβ. (Κύμ.) Ζάκ. Κάρι. Πελοπ. (Λεῦκτρ. Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀλεσιῖμα Πόντ. (Κερασ.) ἀλεσιὰ κοιν. ἀλίσια βόρ. ιδιῶμ. ἀλεσὰ Αἰγιν. Χίος ἀλεσέα Πελοπ. (Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλέθω.

1) Τὸ νὰ ἀλέθῃ τις, ἡ ἄλεις Β.Εὐβ. Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) κ.ά. : Πάγω 'ς σὴν ἀλεσιῶν Τραπ. Χαλδ. Ἡ ἀλεσιὰ μ' γέν' κε Σαρεκκλ. || Φρ. Ἐχ' ἀλίσια (ἐπὶ τοῦ ταχέως περιπατοῦντος, τοῦ σπεύδοντος, ὡς ὁ βιαζόμενος νὰ μεταβῇ εἰς μύλον διὰ νὰ καταλάβῃ μεταξὺ τῶν πρώτων σειρὰν προτεραιότητος) Β.Εὐβ.

β) Ἡ σειρὰ τῆς προτεραιότητος, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνουν οἱ προσερχόμενοι ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸν μύλον πρὸς ἄλεις Χίος κ.ά. : Ἐπῆρες τὴν ἀλεσὰ μου (ἦλεσες, καθ' ἣν ὥραν ἔπρεπε νὰ ἀλέσω ἐγὼ) Χίος. 2) Ποσότης δημητριακοῦ καρποῦ ἢ ἐλαιῶν ἢ τινος τῶν ὁμοίων ἐφάπαξ καὶ ἄνευ διακοπῆς ἀλεθόμενη κοιν. : Μιὰ ἀλεσιὰ καφέ (ποσότης καφέ, ὅσην χωρεῖ ὁ μικρὸς μύλος ὁ διὰ χειρὸς κινούμενος) Ἀθῆν. Μιὰ ἀλεσιὰ ἀλεύρ' Σαρεκκλ. Νιὰ δυὸ ἀλίσιας καλαμπόκ' Αἰτωλ. 3) Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια ἐκατέρωθεν τῶν μυλοπετρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων συνθλίβεται ὁ καρπὸς Μύκ. κ.ά. : Ἡ ἀλεσιὰ χαλᾷ, ὅταν ξεραλέθῃ ὁ μύλος (ἡ χαραγμένη ἐπιφάνεια τῶν μυλοπετρῶν καταστρέφεται καὶ καθίσταται λεία, ὅταν προστρίβονται αὐταὶ χωρὶς νὰ μεσολαβῇ ἀλεθόμενος καρπός) Μύκ.

Πβ. ἀλέσιμο, ἀλεσματοῖα.

ἀλέσιμο τό, ἀλέσιμον Ρόδ. ἀλέσιμο Πελοπ. (Μεσσ.) κ.ά. ἴλεσιμο Σύμ. ἴλεσιμον Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλέθω.

1) Τὸ νὰ ἀλέθῃ τις, ἄλεις Σύμ. κ.ά. β) Πληθ. ἀλεσιματα τά, τελετὴ τῆς ἀλέσεως τοῦ σίτου πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἄρτου τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸν γάμον τελούμενη ἐπτά ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ. Τὸν σίτον ἀνάμεικτον μετὰ καρῶν, ἀμυγδάλων καὶ ἄλλων ξηρῶν καρπῶν κομίζουσιν οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης, ἀφοῦ δὲ ἀποχωρισθῇ καὶ καθαρισθῇ ἀπὸ τὰ ἀναμειγμένα εἶδη ὑπὸ νεανίδων, πέμπεται εἰς τὸν μύλον πρὸς ἄλεις Ρόδ. Συνών. ἀλεσματοῖα, περὶ οὗ ἰδ. ἀλεσματοῖα 1 β. 2) Φορτίον σίτου ἢ ἄλλου γεννήματος ἐτοίμου πρὸς ἄλεις Λυκ. (Λιβύσσ.) Πελοπ. (Μεσσ.) Ρόδ. κ.ά. : Παροιμ. Γύρισε γύρισε τ' ἀλέσιμον 'ς τὸν μύλον θὰ πάγῃ (ἐπὶ τοῦ ἐπιστρέφοντος εἰς τὴν πατρίδα κατόπιν μακρᾶς ἀποδημίας) Ρόδ.

Πβ. ἀλεσιὰ, ἀλεσματοῖα.

ἀλεσματοῖα τό, σύνθη. καὶ Καπ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Οἰν.) ἀλεσμαν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀλίσμα βόρ. ιδιῶμ.

Τὸ μεσν. οὖσ. ἀλεσματοῖα.

1) Τὸ νὰ ἀλέθῃ τις, ἄλεις Εὐβ. Ζάκ. Καπ. (Ἀραβάν.) Κύπρ. Μέγαρ. Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) κ.ά. —Λεξ. Βυζ. : Τέλειωκα τ' ἀλεσματοῖα Μέγαρ. β) Πληθ. ἀλεσματοῖα τά, γαμήλιος τελετὴ τῆς παρασκευῆς τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸν γάμον ἄρτου Ρόδ. Τῆλ. κ.ά. : Φρ. Μικρὰ ἀλεσματοῖα καὶ μεγάλα ἀλεσματοῖα (διὰ τῆς πρώτης φρ. ἐννοεῖται τελετὴ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν πρὸ τοῦ γάμου, ὅτε καλεῖται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης ἱερεὺς πρὸς τέλεσιν ἁγιασμοῦ, ἀλέθεται δὲ πρὸς τιμὴν τῆς ἡμέρας ποσὸν τι κριθῆς καταβαλλομένης ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν γονέων τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ. Διὰ τῆς δευτέρας

φρ. ἐννοεῖται τελετὴ τὴν δωδεκάτην ἡμέραν πρὸ τοῦ γάμου, ὅτε οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων καταβάλλουν ἐξ ἡμισείας τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα σίτου καὶ κριθῆς, ἣτις διανέμεται εἰς τινὰς οἰκίας πρὸς ἄλεις, ὁ δὲ γαμβρὸς περιερχόμενος τὸ χωρίον προσκαλεῖ γυναῖκας νὰ μεταβῶν εἰς τὰς οἰκίας αὐτάς καὶ νὰ ἀλέσουν. Τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ γαμβρὸς καὶ νέοι περιέρχονται μετὰ λύρας τὰς οἰκίας καὶ ἄδουν ᾠσματα δίστιχα, παρακολουθοῦν δὲ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι μεταφέρουν τὰ ἤδη ἔτοιμα ἄλευρα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης, ὅπου παρατίθεται τράπεζα εἰς τὸν γαμβρόν, τοὺς συντρόφους του καὶ τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἦλθαν. Τὸ δεῖπνον ἀκολουθεῖ χορὸς ὁλονύκτιος) Τῆλ. Συνών. ἀλεσιματα, περὶ οὗ ἰδ. ἀλέσιμο 1 β. 2) Τὸ προϊὸν τῆς ἀλέσεως, τὸ ἄλευρον Μέγαρ. Πελοπ. (Λακων.) κ.ά. β) Ὁρισμένη ποσότης ἐκ τοῦ ἀλεύρου, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ μυλωθρὸς ὡς δικαίωμα τῆς ἀλέσεως Κεφαλλ. Νάξ. (Φιλότ.) κ.ά. : Παροιμ. Ἐμπάτε, σκύλλοι, ἀλέστε κι ἀλεσματοῖα μὴ δώσετε (ἐπὶ τοῦ διοικοῦντος κακῶς τὰ τοῦ ἰδίου οἴκου καὶ παραδίδοντος ταῦτα ἔρμαιον εἰς ἄρπαγας καὶ καταχραστάς, ὅπως εἰς τὸν ἐπιζημιώτατον εἰς τοὺς μύλους σκύλλον λαιμάργως κατατρώγοντα τὰ ἄλευρα ἤθελεν ἐπιτρέψει ὁ μυλωθρὸς ὄχι μόνον ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον, ἀλλὰ καὶ δωρεὰν νὰ ἀλέσῃ. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,443 κέξ.) Κεφαλλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλεσματοῖα.

3) Ὁ παρσκευασμένος πρὸς ἄλεις καὶ στελλόμενος εἰς τὸν μύλον σίτος ἢ ἄλλος τις δημητριακὸς καρπὸς κοιν. : Εἶναι ἔτοιμο τὸ ἀλεσματοῖα Πελοπ. (Κλουτσιοχ. Κορινθ.) Φκειᾶνω τὸ ἀλεσματοῖα (ἐτοιμάζω καθαρίζων καὶ συσκευάζων ἐντὸς σάκκου) Πελοπ. (Ἀρχαδ. Κορινθ.) Κάνω τ' ἀλεσματοῖα Ἀνδρ. Κρήτ. (Βιάνν.) Ἐγύρισε ἀνάλεστο τὸ ἀλεσματοῖα Πελοπ. (Τρίκκ.) Ἐχω ἓνα ἀλεσματοῖα σ'τάρι (ποσότητα ὁρισμένην νὰ σταλῇ ἐφάπαξ εἰς τὸν μύλον) Μέγαρ. Θὰ πάσῃ τ' ἀλίσμα 'ς τὸν μύλον Εὐβ. (Στρόπον.) Ἀλεσματοῖα δὲν εἶχε ἄλλα κ' ἱκεῖνους ἐφιβγὶ χουρὶς ν' ἀλέσ' τ' ἀλίσμα τ' Μακεδ. Ἐπισαν πουλλὰ ἀλεσματοῖα 'ς τὸν μύλον κι δὲ βρίσκον κιρὸ ν' ἀλέσῃ Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Φρ. Φτειάνουν τ' ἀλεσματοῖα (ἐτοιμάζουν πρὸς ἄλεις τὸν σίτον πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸν γάμον ἄρτου) Πελοπ. (Μαντίν.) Ρίχνουν τ' ἀλεσματοῖα (ἐπὶ γυναικῶν καὶ νεανίδων συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ, αἱ ὁποῖαι καλούμεναι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐτοιμάζοντος τὸν πρὸς ἄλεις σίτον διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ γαμηλίου ἄρτου, προέρχεται δὲ ὁ σίτος οὗτος ἐκ διαφόρων ποσοτήτων ἀποστελλομένων ὑπὸ τῶν συγγενῶν, ἀναμεικτῶν δὲ μετὰ σῦκων, καρῶν, ἀμυγδάλων καὶ ἄλλων ξηρῶν καρπῶν, οἵτινες ἀποχωρίζονται ὑπὸ τῶν γυναικῶν) Πελοπ. (Γορτυν. Δημητσάν.) || Παροιμ. Ὅπου κι ἂν πάῃ τ' ἀλεσματοῖα, ὁ μύλος θὰ τ' ἀλέσῃ (ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποφύγῃ τις τὸ μοιραῖον) Κρήτ. Συνών. ἀλεστικοῖα 2.

β) Μείγμα σίτου καὶ κριθῆς στελλόμενον εἰς τὸν μύλον πρὸς ἄλεις (ἡ εἰδίκευσις τῆς σημ. ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι συνήθως διὰ λόγους οἰκονομίας ὁ σίτος ἀλέθεται ἀνάμεικτος μετὰ κριθῆς) Ἰμβρ. : Ἀλίσμα εἶναι τὸν ψονμί μας, δὲν εἶναι σκέτον σ'τάρι.

Πβ. ἀλεσιὰ, ἀλέσιμο.

ἀλεσματοῖα ὁ, ἀμάρι. ἀλίσματοῖα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀλεσματοῖα.

Ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν μύλον πρὸς ἄλεις.

*ἀλεσματοῖα ἡ, ἀλεσματοῖα Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀλεσματοῖα.

Ἡ πρὸς ἄλεσιν ἀποστελλομένη εἰς τὸν μύλον ποσότης καρυῶν: *Νὰ πάω θέλει 'ς τὴ χώρα νὰ πάρω μὲν ἄλεσμάτε καρόπο. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλεστικό 2.*

ἀλεσματοεργόν τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *ἄλεσμα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εργό.

Μικρά ποσότης δημητριακοῦ καρποῦ ἀποστελλομένη εἰς τὸν μύλον πρὸς ἄλεσιν. Πβ. *ἀλέσιμο 2*, *ἄλεσμα 3*, *ἀλεστικό 2*.

ἀλεσματοίζω Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *ἄλεσμα*.

Καθαρίζω τὸν σίτον ἢ ἄλλον δημητριακὸν καρπὸν διὰ νὰ ἀλεσθῇ.

ἀλεσματοική ἡ, Κρήτ. *ἀλεσματοικό* τό, *Λεξ. Περίδ.*

Ἐκ τοῦ οὗς. *ἄλεσμα*.

Ἡ ποσότης τοῦ ἀλεθόμενου σίτου ἢ τοῦ ἀλεύρου, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὡς δικαίωμα ὁ μύλωνος ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἀλεσματοικά, φουρνιάτικα, τοῦ μύλωνος 'ναι ἡ πίττα* (ἐξ ὧλων μόνον ὁ μύλωνος κερδίζει). Συνών. *ἄλεσμα 2 β*, *ἀλεστική* (ἰδ. *ἀλεστικός 2*), *ἀλεστικό 1*, *διελέστρι*, *ξάγι*.

ἀλεσμάτισμα τό, Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλεσματοίζω*.

Ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ λοιπὴ προετοιμασία τοῦ μέλλοντος νὰ σταλῇ εἰς τὸν μύλον σίτου ἢ ἄλλου δημητριακοῦ καρποῦ.

ἀλεσματοσάκκι τό, Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.)

Ἐκ τῶν οὗς. *ἄλεσμα* καὶ *σακκί*.

Ὁ σάκκος ὁ περιλαμβάνων τὸ ἄλεσμα, ἦτοι τὸν πρὸς ἄλεσιν δημητριακὸν καρπὸν, ἔχων χωρητικότητα συνήθως 60-70 ὀκάδων. Πβ. *ἀλεσματοσακκούλλα*.

ἀλεσματοσακκούλλα ἡ, Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.)

Ἐκ τῶν οὗς. *ἄλεσμα* καὶ *σακκούλλα*.

Σάκκος μικρᾶς χωρητικότητος συνήθως 15-20 ὀκάδων περιλαμβάνων τὸν πρὸς ἄλεσιν σίτον. Πβ. *ἀλεσματοσάκκι*.

ἀλεσμός ὁ, ΓΧατζιδ. MNE 1,417. — *Λεξ. Ἡπίτ.*

Τὸ μεσν. οὗς. *ἀλεσμός*.

Τὸ νὰ ἀλέθῃ τις, ἢ ἄλεσις ἐνθ' ἄν.: *Αὐτὸ τὸ κριθάρι εἶναι ξερό καὶ δὲν ἔχει ἀλεσμό* ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀλεσι 1*, *ἀλέσιμο 1*, *ἄλεσμα 1*.

ἀλεστής ὁ, Κρήτ. κ. ἀ. — *Λεξ. Λάουνδ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀλίστης* Μακεδ. (Γκριντ. κ. ἀ.) *Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. Θηλ. ἀλέστρια* Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλέθω*. Ἡ λ. καὶ τὸ θηλ. *ἀλέστρια* καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ μεταβαίνων εἰς τὸν μύλον διὰ νὰ ἀλέσῃ δημητριακοὺς καρποὺς ἐνθ' ἄν.: *Κτάει οὐ ἀλίστης κί 'ς τοὺν ἄλλον τοῦ μύλου, γλέπ' πάλ' σπανὸ μύλωνος* (ἐκ παραμυθ.) Γκριντ. Συνών. *ἀπαλέτης*. 2) Μύλωνος *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.*

ἀλεστικό τό, *ἀλεστικόν* Ρόδ. κ. ἀ. *ἀλεστικό* σύνθηθ. *ἀλίστ'κό* βόρ. ἰδιώμ. *ἀλίσκό* Λέσβ. Μόνον πληθ. *ἀλεστικά* Πόντ. (Κερασ.) *ἀλίστ'κά* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Λέσβ. *Στερελλ. ἀλ'στ'κά* Ἡπ. *ἀλέστικα* Πόντ. (Σάντ.) *ἄλεστικά* Σύμ.

Τὸ μεσν. οὗς. *ἀλεστικόν*. Πβ. Πρόδρομ. 2,37 (ἐκδ. Pernot - Hesseling) «ἀλεστικά, φουρνιάτικα, βαλανικά σαπούνια».

1) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ μύλωνος διὰ τὴν ἄλεσιν ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἐμπάτε, σκύλλοι, ἀλέστε κί ἀλεστικά μὴ δώστε* (ἐπὶ τοῦ κακῶς τὰ τοῦ ἰδίου οἴκου διοικοῦντος καὶ παραδίδοντος αὐτὰ ὡς λείαν εἰς τοὺς καταχραστὰς καὶ ἄρπαγας, ὡς ἐὰν ἤθελεν ἐπιτρέψει ὁ μύλωνος εἰς τοὺς κύνας, οἱ ὅποιοι ἄλλως εἶναι ἐπιζήμιοι εἰς τοὺς μύλους κατατρώγοντες μετὰ λαιμαργίας τὰ ἄλευρα, ὅχι μόνον νὰ εἰσέλθουν ἐλευθέρως εἰς τὸν μύλον, ἀλλὰ καὶ δωρεὰν νὰ ἀλέσουν, γενικώτερον δὲ ἐπὶ πάσης οἰκογενειακῆς ἢ κοινωνικῆς ἀταξίας) πολλαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεσματοική*. 2) Ἡ πρὸς ἄλεσιν ἐτοιμαζομένη ποσότης τοῦ δημητριακοῦ καρποῦ ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 83: *Γιόμωσ' τὰ σακκιά ἀλεστικό ἀποβραδὺς νὰ ξεκινήσω πρὶν μὲ πάρ' ἢ αὐγῇ*. Συνών. *ἀλέσιμο 2*, *ἄλεσμα 3*, **ἀλεσματοέα*, *ἀλετό*.

ἀλεστικός ἐπίθ. *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. ἀλεστική* ἡ, Βιθυν. κ. ἀ. *ἀλίστ'κή* Μακεδ. *ἀλίστ'κή* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *ἀλίσκή* Ἰμβρ. Μακεδ. (Πάγγ.) Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *ἀλεστής*.

1) Ὁ πρὸς ἄλεσιν χρήσιμος *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.*: *Ἀλεστική μηχανή*. 2) Οὗς, ἡ ἀμοιβή, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ μύλωνος εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος δημητριακοῦ καρποῦ διὰ τὴν ἄλεσιν Βιθυν. Μακεδ. (Πάγγ. Χαλκιδ. κ. ἀ.) Σαμοθρ. κ. ἀ.: *Μᾶς πῆρι ἡ μ' λονᾶς τρεῖς οὐκάδεις ἀλίσκή* Ἰμβρ. || Παροιμ. *Ἐμπάτε, σκύλλοι, ἀλέστε καὶ ἀλεστικές μὴ δίνετε* (περὶ τῆς σημ. ἰδ. *ἀλεστικό 1*) Βιθυν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεσματοική*.

ἀλεστός ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλέθω*. Πβ. Θησαυρ. ἐν λ. *ἀλεστή*.

Ἀλεσμένος ἐνθ' ἄν.: *Ἀλεστόν καβέν* (καφὲς ἀλεσμένος διὰ τοῦ μύλου κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν *κοπανιστόν*) Χαλδ.

ἀλετήρι τό, Καπ. (Μιστ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. *ἀροτήρ* = ὁ ἄρων, ὁ ὀργάνων, ἀντὶ *ἀροτήρι* τραπέντος τοῦ ο εἰς ε παρὰ τὸ ρ καὶ κατόπιν δι' ἀνομ. τραπέντος καὶ τοῦ ρ εἰς λ.

Ἀροτρον: Ἄσμ.

Εἶν' καὶ τ' ἀλετήρι τοῦ Χριστοῦ ἡ βουτημένο,

εἶν' τὰ ζευγολίτια τ' οὐκ ἀκλωστα μετὰξια

(τὸ ἀκατανόητον Χριστὸ ἡ βουτημένο πιθανῶς ἀντὶ τοῦ χρυσαφοβουτημένο). Συνών. *ἀλέτι 2*, *ἀλέτρη*, *ἀλέτρι 1*, *ἀλέτρο 1*.

ἀλέτι τό, Πόντ. (Ὁφ.) *ἀλέτ'* Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *alet* = ἐργαλεῖον.

1) Ἐργαλεῖον οἰουδήποτε τεχνίτου, κτίστου, ξυλουργοῦ, σιδηρουργοῦ κττ. Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.): *Ἐφορτώθεν τ' ἀλέτ' τ' καὶ πάει 'ς σὴν κάμασιν* (ἐφορτώθη τὰ ἐργαλεῖα τοῦ καὶ πηγαίνει εἰς τὴν ἐργασίαν) Χαλδ. *Ἐφερε*

